

[Justitsministeren]

nævnet måtte afgøre, stort set uanset lovens bestemmelser om humanitære opholdstilladelser og stort set uanset den adgang, der er til at gå videre til Ombudsmanden, kan ministeren bare spille stærk mand og sige: I skal rejse ud af landet.

Sådan er det jo ikke. Der er en række retssikkerhedsgarantier i loven, der gør det muligt, at man kan få sin sag prøvet grundigt og omhyggeligt i en række forskellige led. Det, jeg så peger på som svagheden i loven, er, at den er for gunstig i forhold til dem, der ikke har krav på opholdstilladelse i Danmark; dér har man mulighed for i lang tid at trække sagen ud.

Det er det, vi nu skal se grundigt på, og ikke bare det, for jeg har jo tilkendegivet – og det vil jeg også gerne gøre her – at det er regeringens hensigt senest med udgangen af marts at fremsætte et konkret lovforslag, hvor vi vil lægge op til ændringer af sagsbehandlingsprocedurerne i et forsøg på og et håb om, at det vil kunne vedtages her i Folketinget inden sommerferien.

Formanden:

Vi har endnu kun hørt ét ordførerindlæg. Det er derfor, jeg har standset de korte bemærkninger i denne omgang. Der er tre tilbage, og der bliver ikke flere.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

I denne udveksling af korte bemærkninger er der et par gange blevet henvist til det brev, som et flertal af Folketingets partier, dækkende over et stort flertal af dets medlemmer, skrev til justitsministeren den 17. september sidste år.

I det svar, vi fik, og som er dateret af justitsministeren den 20. september, henviser justitsministeren, på samme måde som han har gjort i forbindelse med alle de korte bemærkninger i dag her fra talerstolen, til, at § 9, stk. 2, nr. 2, i udlændingeloven er tænkt kun at have et meget snævert anvendelsesområde, at den er tænkt at være meget konkret, og at den skal have undtagelsens karakter. Det henviser ministeren til i svaret, og det har ministeren sagt fra talerstolen flere gange i dag.

Så kan jeg ikke lade være med at føre ind i debatten, at der lørdag den 17. august 1991 var et interview i Kristeligt Dagblad med justitsmi-

nisteren. Af dette interview fremgår det, at der i regeringens flygtningeredegørelse fra 1990 henvises til, at en gruppe libanesere har fået opholdstilladelse af humanitære årsager. Da ministeren får foreholdt det, svarer han:

»Det var jo forholdene i Libanon på det tidspunkt, som betingede det.«

Jeg synes, det er vigtigt at få frem i debatten, for det har i hvert fald været medvirkende til SF's overvejelser i denne sag, at ministeren efter sit eget udsagn på et tidligere tidspunkt selv har givet opholdstilladelse til en gruppe mennesker, begrundet i forholdene i deres hjemland på det givne tidspunkt.

Formanden:

Jeg giver ordet til justitsministeren – eftersom ministre jo kan bede om ordet når som helst.

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal svare meget kort til fru Ebba Strange. Det, der har stået i Kristeligt Dagblad, kan man nok sige er et sammendrag af en række bemærkninger, som havde utrolig mange flere præmisser i sig. Det er klart, at jeg ikke har siddet og foretaget en vurdering af sikkerhedsforholdene i Libanon. Det, der var tale om, var, som det sikkert også vil erindres, at efter at der i en række sager var truffet afgørelse og sket tilbagesendelse, var der pludselig en, som forsvandt. Det gav anledning til en meget omfattende diskussion og debat, og i en periode stoppede man udsendelser for at sikre sig, hvad det var, der var sket. Og det var den problematik, der gav anledning til, at der gik relativt lang tid, før udsendelserne blev genoptaget, og hvor man måtte sige at der var tale om en oversiddelse af udrejsefrister fra myndighedernes side på grund af den konkrete sag. Der lå altså ikke i det en vurdering af sikkerhedsforholdene i landet – en vurdering af det asylmæssige, som det jo tilkommer Flygtningesnævnet at foretage.

Men i øvrigt var det et meget godt interview i Kristeligt Dagblad.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal en sidste gang forholde mig til et svar fra justitsministeren, idet jeg fortsat finder